ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

(Τὰ γεγονότα τοῦ 1875 κινηματογραφικῶς)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Περὶ τὴν 4ην ὥραν μ. μ. προσκληθέντες ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς οἱ πρῴην ὑπουργοί, Νικολόπουλος καὶ Βαλασσόπουλος καὶ ἀνεκρίθησαν ἐπὶ τῆς ἀποδιδομένης αὐτοῖς κατηγορίας ἐπὶ δωροδοκίᾳ κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Ἡ ἀνάκρισις περατοῦται τὴν 9ην ὥραν μ. μ., μεθ' ὃ οἱ ἀνακριθέντες προφυλακίζονται, ἀπαγγελθείσης κατ' αὐτῶν κατηγορίας Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Εὐθ. Χατζηπέτρος ὁδηγεῖ τοὺς κατηγορουμένους δύο πρῴην Ὑπουργοὺς εἰς τὰς φυλακὰς Τριγγέτα.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

— Τελεῖται τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις ὁ Κατελούζειος ναυτικὸς διαγωνισμός.

— Ἐγκαινιάζεται τὸ νέον Βουλευτήριον.

— Παραιτεῖται ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Παπαζαφειρόπουλος.

—Ψηφίζεται ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας ἀρχαιολογικὴ σύμβασις.

—Μετὰ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ ἐξηγήσεις τοῦ κ. Δεληγεώργη, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀποσύρει τὴν παραίτησίν του.

—Ἀποθνήσκει ὁ μουσικοδιδάσκαλος Ραφαὴλ Παριζίνης.

—Ὁ μουσικὸς θίασος τοῦ ὀρφανοτροφείου Χατζῆ-Κώστα παιανίζει τὸ πρῶτον δημοσίᾳ.

—Ἄρχεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου τοῦ Ὑπουργείου Βούλγαρη.

—Ἐκδίδεται ἡ ἐφημερὶς «Ὥρα».

—Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ὑποβάλλει τὴν περὶ ἐπισκοπικῶν ἔκθεσίν της, καθ' ἣν παραπέμπονται εἰς τὸ εἰδικὸν δικαστήριον οἱ κατηγορούμενοι ὑπουργοὶ Νικολόπουλος καὶ Βαλασσόπουλος καὶ οἱ συνένοχοί των ἐπίσκοποι.

—Ἡ Βουλὴ παραδέχεται νὰ συστήσῃ ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν εἰς ἣν θὰ σταλῇ τὸ κατηγορητήριον τῶν ὑπουργῶν.

— Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα λαμβάνει ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς τὴν ἐν Κων)πόλει φιλόμουσον ἑταιρίαν Παλλάδα.

— Ἐνώπιον τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐμφανίζονται τὰ μέλη τοῦ πεσόντος Ὑπουργείου Βούλγαρη.

— Οἱ δύο πρῶτοι ὑπουργοὶ Βαλασσόπουλος καὶ Νικολόπουλος καὶ οἱ μετ' αὐτῶν συγκατηγορούμενοι ἐπίσκοποι παραπέμπονται ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐνώπιον τοῦ κληρωθησομένου εἰδικοῦ δικαστηρίου.

— Κληροῦται ὑπὸ τῆς βουλῆς τὸ εἰδικὸν δικαστήριον τὸ ὁποῖον θὰ δικάσῃ τοὺς δύο ὑποδίκους ὑπουργούς.

— Γίνονται λεμβοδρομίαι ἐν Πειραιεῖ.

— Οἱ φητηταὶ καλοῦνται ὑπὸ τῆς πρυτανείας νὰ συνέλθωσι εἰς λόχους πρὸς σύστασιν τῆς φάλαγγος.

— Ὑπογράφεται μεταξὺ τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Κυβερνήσεως σύμβασις περὶ χορηγίας δανείου πρὸς σύστασιν γεωργικῆς τραπέζης

(Ἀκολουθεῖ)

τὸ πρωΐ.» Καὶ ἡ γυναῖκά μου ἀναμμένη : «Μὰ ὄχι. δὲν κατάλαβες ! Ἡ κυρία Βιρέζη σὲ ρωτάει γιὰ τὸ τελευταῖό μου μυθιστόρημα.»

Δεν ἤς.— Τοτε ;

Δῶρος.— Τότε ἀπάντησα : «Θρίαμβος. Γίνεται ἀνατύπωσι.» Ὅλες ξεφωνοῦσαν: «Μπράβο!» Κατὰ βάθος εἶχα διάθεσι νὰ κλάψω.

Δεν ἤς.— Τὶ ἀνοησία ! Μ' αὐτὸ δεν βγαίνει τίποτε. Ἡ ἀλήθεια, βλέπεις, εἶνε ὅτι κανεὶς δὲν εἶνε εὐτυχής. Ἂς παρηγορηθοῦμε !

Δῶρος.— Πῶς ;

Δεν ἤς.— Κάνοντας στίχους.

Δωρος.— Μά, ἐγώ...

Δεν ἤς.— Κάνοντας στίχους.. δηλαδὴ προπόσεις. Τράβα ἕνα ποτηράκι. Κύττα ἐδῶ, ἕνα κουαντρὼ πρώτης μάρκας.

(Σηκώνετσι καταιβάζει ἀπὸ τὸ μπουφὲ ἕνα μεγάλο μπουκάλι καὶ δύο μικρὰ ποτηράκια).

Δῶρος.— Ἂς τὸ δοκιμάσουμε. Στὰς διαταγάς σου.

Δεν ἤς (πίνοντας) — Στὴν ὑγεία τίνος θὰ πιοῦμε ; Στὴ δική μας;

Δῶρος.— Στὴν ὑγεία τῶν γυναικῶν μας. Τὸ ἴδιο κάνει.

Δεν ἤς.— Πράγματι. Λοιπὸν πίνω στὴν ὑγεία τῆς γυναικός σου !

Δῶρος.— Καὶ γὼ στὴν ὑγειὰ τῆς δικῆς σου !..

Henri Lavedan

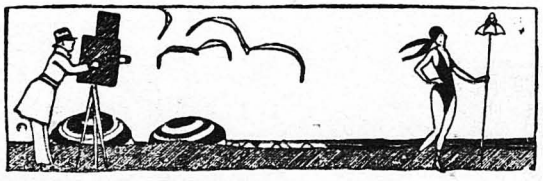

ΑΠ' ΟΛΩΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΤΟ ΝΕΚΡΟΣΤΟΛΙΣΜΑ ΤΩΝ ΜΩΑΜΕΘΑΝΩΝ

Ἀπὸ τὴν περίφημον, σπανίαν καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαν «Ἐπιτομὴν τῆς Ὀθωμανικῆς Θρησκείας» τὴν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ μεταφρασθεῖσαν τὸ 1831 ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου Εὐγενίου Δογενείδου, τοῦ ἐκ Δημητσάνης, ἀποσπῶμεν, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Μπουκέτου», τὰ κάτωθι ΚΔ' καὶ ΚΕ' κεφάλαια «περὶ τῶν εὐχῶν τῶν ψυχομαχούντων καὶ ἀποθανόντων, καὶ περὶ ἐνταφιασμοῦ», τηροῦντες πιστῶς τὸ ὕφος καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ κειμένου.

ΚΔ'.

Ὁ ψυχομαχῶν Μουσουλμάνος, πρέπει νὰ εἶνε πλαγιασμένος εἰς τὴν ράχιν. καὶ νὰ ἔχῃ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ σώματος γυρισμένον πρὸς τὸν Κιαβὲ τῆς Μέκκας, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν θέσιν παρομοίως πρέπει νὰ ἐνταφιασθῇ.

Οἱ παρευρισκόμενοι πρέπει νὰ διαβάσωσι τὸ 36ον Κεφαλ. τοῦ Ἀλκοράνου καὶ ἀκολούθως τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως Τεκή, χωρὶς νὰ ζητῶσι διὰ νὰ τὸ ἐπαναλάβῃ καὶ ὁ ψυχομαχῶν.

Αἱ γυναῖκες νὰ μὴ πλησιάσωσιν, ἂν εὑρίσκωνται ὑποκείμεναι εἰς καμμίαν νομικὴν ἀκαθαρσίαν, εἰς τὸν ψυχορραγοῦντα· εἰς τὸ μέρος ἔνθα κεῖται, πρέπει νὰ καίωσιν ἀδιάκοπα καὶ ἀρώματα καὶ μυροδικά· ἀνάγκη πᾶσι νὰ τοῦ βάλωσι μίαν σπάθαν εἰς τὴν ζώνην, καὶ νὰ τοῦ τεντώσωσι τοὺς πόδας, εἰς δὲ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεψυχᾷ νὰ τοῦ κλείσωσι τὰ ὀμμάτια καὶ νὰ τοῦ δέσωσι τὸ πηγούνιον καὶ τὰ γένεια.

Δὲν συγχωρεῖται νὰ ἀργοπορήσωσι τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ πιστοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ ἐντάφια ζητοῦν ἀναγκαίως ταῦτα τὰ ἀκόλουθα.

1ον Τὸ λούσιμον.
2ον Τὸ σινδόνιον.
3ον Τὴν ἐπιτάφιον εὐχὴν καὶ
4ον Τὴν ταφήν.

Τὸ ἐπιτάφιον λούσιμον συνίσταται νὰ πλύνωσι κοιλὰ τὸ λείψανον μὲ βρασμένα ἀρώματα, καὶ ἀκόμη καὶ μὲ καθαρὸν νερόν, ἂν εἶναι ἄνδρ ἀπὸ ἄνδρα, ἂν εἶναι γυνὴ ἀπὸ γυναῖκα, κοινῶς δὲ ἀπὸ τοὺς λησιεστέρους συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, ἢ εἰς ἔλλειψίν των κ' ἀπὸ τὴν Ἰμάμην τῆς ἐνορίας. Ἀφοῦ δὲ πλύνωσι τὸ σῶμα νὰ τὸ σφογγίσωσι μὲ τὸ προσόψιον, καὶ νὰ σκεπάσωσι τὴν κεφαλὴν καὶ γένεια μὲ ἀρώματα, ἔπειτα νὰ τρίψωσι μὲ κάμφορον τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ σώματος τὰ ὁποῖα οὐσιωδῶς μετέχουν ἀπὸ τὴν προσευχὴν τῶν Ναμάζ. Ἀφοῦ τελειώσῃ τοῦτο τὸ ἐντάφιον λούσιμον. πρέπει εὐθὺς νὰ ἐνδύσωσι τὸ λείψανον τὸ ὑποκάμισον, ἔπειτα νὰ τὸ διπλώσωσι μὲ τὸ μεγάλον σκέπασμα, ὁποῖον μαζάκι ἰζὰρ, καὶ ἀκολούθως μ' ἓν ἄλλο μικρότερον, λιταφέ. Παρὰ τοῦτο τὸ δίπλωμα ὅπου εἶναι κοινὸν εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, αἱ γυναῖκες πρέπει περισσότερον νὰ διπλωθῶσι μὲ ἄλλα δύο σκεπάσματα, τὰ ὁποῖα σκεπάζουν τὸν κόλπον καὶ κοιλίαν των· τέλος πάντων πρέπει νὰ σφαλίσωσι τὸ λείψανον εἰς ἓν σινδόνιον ἀπὸ ἄσπρο πανίον, σχηματισμένον μὲ μονὸν φύλλον.

Πρὸ τοῦ ὅμως νὰ ἀρχίσωσι τὰ τοιαῦτα τυλίγματα, πρέπει νὰ καπνίσωσι πολλάκις τὸ σινδόνιον καὶ τὸ ξυλοκρέββατον, τρεῖς, πέντε ἑπτὰ φορᾶς. πάντοτε ὅμως κατ' ἀριθμὸν μονὸν (περιττόν)· Εἰς τὴν ἐπιτάφιον τελετὴν καὶ εἰς τὴν ταφὴν δὲν πρέπει νὰ μεταχειρισθῶσι κανὲν εἶδος καπνίσματος. Ἐμποδίζεται καὶ εἰς τοὺς στενωτέρους συγγενεῖς νὰ συντροφεύσωσι εἰς τὸν τάφον τὸ λείψανον μὲ δάκρυα καὶ ἀναστεναγμούς Τέλος πάντων, ἀφ' οὗ τυλίξωσιν καὶ θέσωσι τὸ λείψανον εἰς τὸ ξυλοκρέββατον,πρέπει ν' ἀρχίσωσι οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἀποθανόντος τὴν ἐπιτάφιον τελετήν, ὑπὸ τὴν διεύθυντοῦ Ἰμάμ-πυλ χαΐχ, ἢ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας

Τὸ λείψανον βάλλουν εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῆς συνάξεως, καὶ ὁ Ἰμαμίας στέκει ἀντικρυς.

Ἡ ἐπιτάφιος εὐχὴ συγκροτεῖται ἀπὸ τὰ τέσσαρα Τεκβὶρ καὶ ἀπὸ μίαν ὁμιλίαν εἰδικῶς προσδιωρισμένην διὰ τοὺς ἀποθανόντας, τὴν ὁποίαν διοβάζουν χωρὶς ψάλσιμον. καὶ σιγανά. Δὲν πρέπει νὰ φέρωσι ποτὲ τὸ λείψανον εἰς τὸν Νσὸν οὔτε εἰς αὐτὸν νὰ κάμωσι τὴν ἐπιτάφιον τελετήν, ἀλλὰ νὰ τὴν κάμωσιν, ὅπου κείτεται ὁ ἀποθανών.

ΚΕ'.

Τὸ λείψανον τοῦ Μωαμεθανοῦ, πρέπει νὰ τὸ ὑπάγωσι μέχρι τοῦ τάφου τέσσαρες ἄνθρωποι.

Ἐπαινεῖται πολὺ νὰ φέρωσι τὸ λείψανον, ὅσοι τὸ συνοδεύουν εἰς τὸν τάφον, ἐγρήγορα, καὶ μὲ βήματα διπλάσια : Αἱ γυναῖκες ἐμποδίζονται νὰ ὑπάγωσι κατόπιν τῆς συνοδείας. Τὸ περίφραγμα τοῦ τάφου τῶν γυναικῶν πρέπει νὰ κλείεται μὲ μίαν λεπτὴν σκέπην. Δὲν συγχωρεῖται ν' ἀνατέμνωσι τὰ λείψανα.

Μετὰ τὸν θάνατον πλύνονται μόνον αἱ Σουλτάναι καὶ Πρίγκηπες ὑπὸ τῶν ἐφημερίων τοῦ παλατίου

Ὁ ἐνταφιασμὸς πρέπει νὰ γίνεται μὲ μεγάλην ταχύτητα. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν δηλαδὴ τοῦ θανάτου...

Ο ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ